

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

6 de desembre 2024

Número 323

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

EL DIA DE LES MARMOTES O TRES CAPS PER UN SOL BARRET

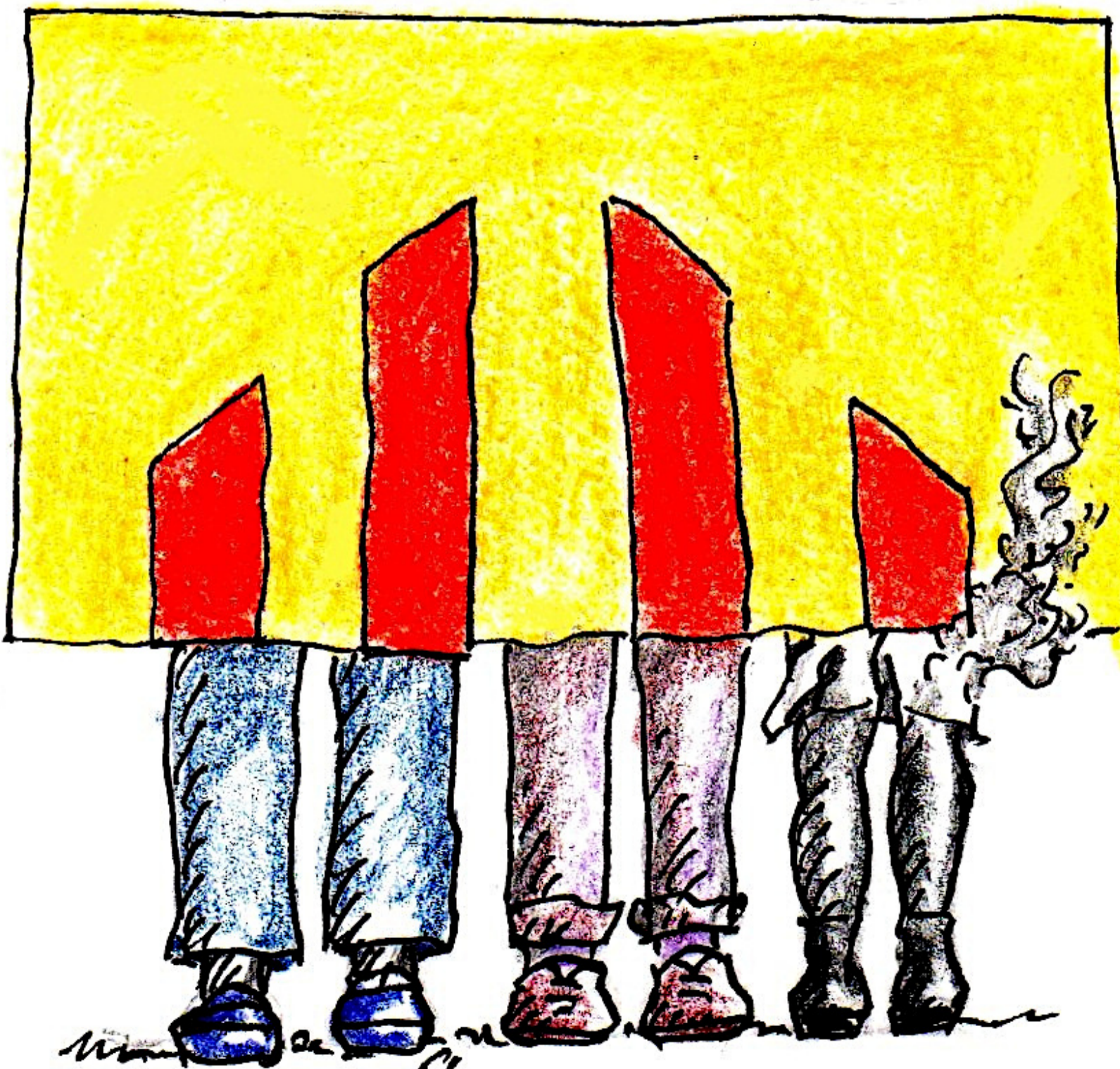
Eleccions a Esquerra Republicana per triar nova executiva

A Esquerra s'ha celebrat el primer round per escollir la direcció del partit. Ha guanyat per un estret marge de punts Junqueras però cal un segon combat. Una manera exquisida de perdre el temps perquè a la lluita s'hi presentaven Junqueras, Godàs i Solà, com si diguéssim una mateixa persona amb diversos alies.

De tant bellugar-se pels passadissos de la seu republicana, els tres tenen el mateix discurs, l'expressen igual, utilitzen les mateixes paraules, fan els mateixos silencis, s'escapoleixen de donar respostes amb el mateix driblin i el més surrealista de tot; tenen el mateix programa i els tres clamen per la unió dels republicans. Aleshores què fan convocant eleccions?

Esquerra probablement necessitaria un nou programa polític però ni uns ni altres saben trobar-lo. Tots es mouen en el mateix fangar i a base de voler fer-s'hi espai, ignoren la possibilitat de trobar un toll més net.

L'únic motiu que justifica aquestes eleccions és l'enfrontament estrictament personal entre els líders històrics del partit. Aquí sí que hi ha coses a dir i a discutir, no en el programa de govern. L'animadversió entre els diferents caps que han presentat candidatura i molts altres que han quedat a l'ombra és el millor distintiu de l'esquerra actual. No es poden veure, es repelen mútuament, i necessiten foragitar-se els uns als altres.

Les desavinences són molt lloables en qualsevol família rànica, però han de quedar al menjador de casa, al voltant de la taula amb estovalles tacades i restes de postres escampades. No s'ha d'emprenyar als veïns, ni avisar a la Guàrdia Urbana. Godàs, Junqueras, Solà, la Rovira en voluntari exili a Suïssa, el Bosch que torna de les casernes d'hivern, tenen tot el dret del món a tirar-se la crema per la cara, però no a emascarar les seves trifulgues d'egos donant-los-hi caràcter polític. A la militància no se la pot utilitzar en propi benefici.

Els líders republicans ni tenen ni volen un discurs diferent al que porten repetint des de la fundació. El que desitgen canviar és al contrincant i no al de dretes precisament, sinó al germà de partit. Una manera de fer-se tradicional com fer cagar el tió i com el tió també, un engany.